

Hlbiny pacifiku

Bolo krásne nedeľné poobedie, keď sa mali stretnúť rodina Meghijovcov s rodinou Chamonsteinov na chate pri Hrebienku, počas dovolenky v Tatrách. Vracali sa práve z Jeruzalema a chceli si dopriať trochu viac prírody. Meghijovci práve ukončovali svoju dovolenku naprieč Afrikou až do centra Európy. Pôvodom rodina pochádza z Mozambiku a na tričkách mali nálepky Baba Yetu. Rodina Chamonsteinov, pôvodom z Egypta, ktorá sa ale presťahovala po roku 1958 do Jeruzalema pre vieru, nakoľko sú to ortodoxní židia.

Pri svojich spoločných stretnutiach sa dohodli, že nebudú miešať vieru do svojich vzťahov, zrieknu sa svojich tradícií počas stolovania a v súkromných rozhovoroch budú vystupovať striktne ateisticky. Tiež počas spoločných túr a prechádzok. Korán a Tóru nechali doma a užívali si výhľady, vodopády a prírodu západných Karpát.

Spájala ich jedna vec, jedna viera v pacifizmus a spoločné názory o skromnom živote. Mali síce dvoch rôznych bohov, ale to nemenilo nič na veci.

.....

"Barack, zajtra odchádzame, nechceš sa ísť ešte prejsť po ceste?"

"Nie, ja nikam nejdem, ja by som sa rád pomodlil, ale nemôžem."

"To nemôžem ani ja, zabudni na to." Odvetila Anat.

Prešlo pár hodín a v chate pribudlo pár ľudí. Ľudia sa vracali z túr a blížil sa večer a stolovanie. Na posledný deň stretnutia dvoch rodín dala vedúca chaty pripraviť špeciálne a tradičné predjedlá pre obe rodiny. Faláfel, turecký chlieb a humus boli na každom mieste pri príbore.

"Anat, prísne ti zakazujem akýkoľvek bližší vzťah s Barackom. Naše stretnutia s rodinou Meghijovcov majú iný a vyšší zámer."

"Mami, zaľúbila som sa doňho a on sa kvôli mne trápi."

"Už som povedala, ak budeš odvrávať, môžeš ísť spať do lesa." Odvetila prísny hlasom Ester Chamonsteinová...

"A dobytím mesta Akko a obsadením Jaffy bolo mieru blízko" Poznámeneal pri stolovaní starý Chamonstein.

"To aj u nás keď sa PRELIMO zrieklo marxistických ideológií, bolo všetko na poriadku" Potvrdil Djimon Meghij.

"Koľko to ale stálo nevinných životov a obetí, uvedomujete si to ?" Spýtal sa básnický Barack s náznakmi idealizmu.

"Barack, takéto diskusie my tu nevedieme, stálo to toľko životov, koľko bolo treba, aby sme mi teraz žili v mieri" Odvetila Ester Chamonsteinová

Anat sa na všetko iba z diaľky prizerala a snívala o tom ako ju 17 ročný Barack, o rok mladší ako ona, večer pobozká.

"Anat, daj si tento humus, je so špeciálnou príchut'ou, ktorú doma nemáte"

"Ďakujem Barack, keď by som tento humus mala každý deň."

"Budeš ho mať, pokiaľ dobre vyštuduješ strednú školu a získaš bagrut, potom absolvuješ vojenskú službu, potom..." Zamrdžal Chamonstein stroho

"Ale tati, veď možno dostanem výnimku z vojenskej služby a bagrut už skoro mám."

"Dievča, ešte ťa čaká cesta. Ja som síce na vojne nebol, lebo som nemusel, ale každý pri tomto stole chápe dôležitosť pacifizmu."

"Anat, tvoj otec ti chce dobre, musíš odriekať." Povedala Meghijová na adresu humusu s príchut'ou čerstvej papriky a jeden si zabalila na cestu domov."

"Anat nikam nebude musieť ísť, lebo viera v pacifizmus ju môže ospravedlniť z vojenskej služby." Promptne zareagoval Barack

"Barack, chceš ty spať v lese ako Anat ?"

Stará baba: "Mladí, vy sa zoberte, v lese sú Jánošíkové diery, kde sa môžete schovať ak nechcete ísť na vojnu"

Naraz sa postavil starý Chamonstein, svojím bruchom pri tom roztriasol stôl a všetko na ňom položené. V tom povedal:

"Baba stará, oni pôjdu na vojnu, či je povinná alebo nie, oni budú ochraňovať myšlienky pacifizmu."

"Hahaha, ozvalo sa spoza stola a zavreli sa vráta." Baba bola na odchode.

Po večernom stolovaní, sa konverzácia začala zvoľňovať. Rodiny si dovolili pomodliť sa v duchu kresťanstva a krajiny v ktorej sa nachádzajú, aby zároveň neurazili svoju povinnosť k náboženstvu a neurazili sa navzájom. Takto si starý Chamonstein predstavoval pacifizmus v svojej najušľachtilejšej podobe, rovnako tak mu na to prikyvoval Djimon.

....

Premietam do teba predstavy strom života. Si väčší než moja životná veľkosť. Porad' mi, ako sa mám dostať z tejto situácie. Verím v pacifizmus ešte väčšmi než ty a je mi odopieraná láska a som posielaný na vojnu. Za aké hodnoty tam mám bojovať ? Budem jeden z milióna, budem tam sám a bez ženy. Možno sa odtiaľ nevrátim.

"Nevrátiš sa odtiaľ, tvoj osud už je za teba napísaný" Ozvalo sa z lesíka.

"Čo, strom, ty ma počuješ ?"

"Nie, to som ja Baba, ja som ten strom."

"Ako je možné, keď sme ťa dnes videli pri stolovaní?"

"To bol iba môj duch, ja som kedysi bola Baba, poslali ma na vojnu ošetrovať, ale skočila som sa do diery a vyrástol zo mňa strom."

"Veď dobre. Ja ešte verím v lesných duchov." Odvetil Barack otvorene.

"Bude to naše malé tajomstvo dobre?"

"Dobre, nech je."

"Počkaj ešte, počkaj Barack"

"No čo je?"

"Viem ako ti pomôcť..."

"Ako prosím ťa?"

"Chod pre Anat a dnes o 11tej večer a príď s ňou ku mne."

"Ju strážia jej rodičia, aj keď sa jej podarí ich nezobudiť. Dvere bude mať zamknuté." Vykríkol Barack

"Nech prelezie cez okienko a chytí sa vrbeného prútika, je schovaný pod okienkom a dotýka sa až zeme."

"A netáraj a príď!"

"Dobre Baba, prídeme"

....

A ideme teraz všetci spať Anat. To som sa ja dnes náramne dobre porozprával s Djimonom Meghijm. My sme naveky oddaní pacifisti a teba sme prijali už pred tvojou povinnou vojenskou službou. Myslím, že ty moja Anat, srdiečko moje, budeš slúžiť týmto veľkolepým myšlienkam ešte ďalšie desaťročia. A ten tvoj

Barack, na toho čoskoro zabudneš. Tvoja láska, je pre mňa morálne pobláznenie, vyparí sa po tvojom nástupe do školy a získaním bagrutu. Potom už budeš patriť iba pacifizmu a tvoj život bude morálne čistý. Naučíš sa prežiť v púšti, budeš strážiť vojenskú základňu a tiež ťa naučia ako zaobchádzať so zbraňami. To všetko bude pre teba potrebné pri získaní normalizačného titulu správneho pacifistu.

"Áno tati, všetko čo povieš je správne a ja budem služobníkom tejto myšlienky."

"Dobre moja malá, teraz sa bež vyspať, umy si zuby. My za chvíľu za tebou s maminkou prídeme. Môžeš si nechať rozsvietenú lampičku. Avšak dvere budeme zamykať, aby sa k tebe nikto nedostal."

"Dobre tati..." Povedala s úsmevom a zadosťučinením 18ročná Anat. Ona by rada bojovala za správnu vec. V tichu si občas vpravievala, že má meno podľa Egyptskej bohyně, ktorá chránila vládcov v boji a tak jej to vadiť nebude.

.....

Anat, Anat, Anat. Začalo sa ozývať odkiaľsi.

"Kto tam je, kde si?"

"To som ja Barack, som tu dole pod tvojím okienkom."

"Čo tam robíš ? Už ťa vidím si pri tej lampe."

"Áno, to som ja. Musíš teraz prísť dole. Chcem ti niečo ukázať."

"Moji rodičia spia, nemôžem. Počuli by to."

"Pod okienkom máš malú vrbíčku, poriadne sa jej chyt' a pod dolu."

"Dobre!"

"Tak prečo si ma zavolať ? Čakala som na teba."

"Pod' so mnou, musíme spolu ísť k jednému stromu po tejto ceste."

"Dobre, no ale povedz mi, prečo si ma zavolať."

"Veď pod', neboj sa."

A šli po tej ceste spolu. Po ceste na ktorej nebolo vidno späť. Bola hmla a vysoká tráva sa norila. Zakrývala im výhľad na strany a praskala pod nimi. Šli asi 15 minút až prišli na miesto, kde mal stáť strom Baby, s ktorou sa Barack zhováral.

"Čo tu robíme, pri tomto hrobe?" Pýta sa Anat.

"Anat, prisahám ti, že na tomto mieste stál strom, ktorý sa mi predstavil ako Baba z chaty."

"To nie je možné, prečo si ma sem zaviedol ?"

"Ako som povedal, už neverím vlastným očiam,

Anat, asi ťa ľúbim"

"Aj ja teba" Barack"

Na hrobe stálo,

Baba z Chaty. Zahynula pri pokuse zostúpiť na dno Maríanskej priekopy.
Pôvodom z Trstenej.